

FRA ÅBEN DØR TIL REELT FÆLLESSKAB

Take home-tips til foreninger

Små ændringer kan gøre plads til flere. Når et barn ikke fungerer i en aktivitet, er barnet ikke nødvendigvis problemet. Måske skal vi først være nysgerrige på rammen. Det handler ikke kun om aktiviteten eller sporten – det handler om at høre til i et lille fællesskab, hvor man er med sine egne.

1 SE – før du vurderer

- Beskriv det, du faktisk ser.
- Ikke: "Han er uregerlig" eller "Hun hører ikke efter".
- Men: "Han går væk, når vi skifter aktivitet" eller "Hun bliver højlydt i samlingen".
- Fortæl, hvad du ser – ikke hvad du tror.

2 SPØRG – før du konkluderer

- Tal med barnet og familien.
- Spørg: Hvad bliver svært? Hvad hjælper? Er der noget, vi skal vide?
- Forældrene kender barnet. Træneren kender aktiviteten.
- Løsningen findes ofte i mødet mellem de to.

3 JUSTÉR – én lille ting ad gangen

- Vis tiden med piktogrammer og Time Timer i stedet for kun at sige: "Der er 15 minutter tilbage".
- Giv én besked i stedet for fem.
- Varsl skift: "To gange mere – så skifter vi".
- Gør start og slut tydelig.
- Lav makkerpar eller små grupper på forhånd.
- Giv mulighed for pause og andre omklædningsforhold, hvis det hjælper.

5
MINUTTER

SVØM

PAUSE

SLUT

4 PRØV – og vær nysgerrig igen

- Vælg én situation, der ofte bliver svært.
- Ændr én lille ting.
- Se, hvad der sker.
- Virker det ikke? Justér igen.
- Inklusion handler ikke om at have alle svarene – men om at turde ændre rammen.

Tre spørgsmål at tage med hjem

- 1 Hvem kommer ikke ind i vores fællesskab?
- 2 Hvem kommer – men forsvinder igen?
- 3 Hvad kunne vi ændre, så flere faktisk kan blive?

Det handler om at høre til

Det handler ikke kun om aktiviteten eller sporten. Det handler om at høre til i et lille fællesskab, hvor man er med sine egne. Derfor holder vi fx små juleafslutninger og klubmesterskaber i en mindre, tryk gruppe.

En åben dør er ikke nødvendigvis det samme som adgang.